

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Rugăciunea, binefacerile colectivității

Conferința din 24 aprilie 1983

Spuneți că vă rugați, că meditați, dar că nu obțineți rezultate. Iată o modalitate foarte simplă, dar foarte eficientă de a vă lega de Dumnezeu. În momentul în care doriți să vă rugați creați o imagine, aceea a unei mulțimi de spirite împrăștiate în lumea întreagă, dar acolo unde se află sunt pe cale să se concentreze asupra Creatorului. Prin intermediul gândului, vă alăturați acestor ființe pentru a vă ruga împreună cu ele. Astfel, vocea voastră nu mai este izolată în deșertul vieții și vă rugați Cerului împreună cu mii de alte ființe luminoase. O astfel de rugăciune este întotdeauna auzită, ...din cauza colectivității, și beneficiați și voi deopotrivă de ea. Dacă acționați singuri gândul vostru nu își atinge scopul și se întoarce la voi. Secretul constă în a vă lega cu toți, acela care se roagă, fiindcă există în orice clipă undeva în lume ființe care se roagă. Iată un lucru foarte nou, dragii mei frați și surori. Sunt absolut sigur că nu ați găsit niciodată acest lucru în vreo carte, nici rostit de cineva. Iată încă un lucru cu adevărat puternic, eficient, real. De ce ? Pentru că există noua latură... colectivitatea; iar colectivitatea constituie o realitate. Colectivitatea subînțelege viața universală, să te legi cu întreg cosmosul; să îți lărgești cercul atât de limitat, de strâmt și de mic. Atunci vă apropiați din ce în ce mai mult de realitate, de adevăr. În timp ce, noi suntem întotdeauna obișnuiți să ne separăm, să ne izolăm, să fim singuri, pe undeva, nu se știe unde...

Există mereu această mentalitate, această filozofie atât de răspândită, ea fiind cea care împiedică realizarea acestor rugăciuni. Bineînțeles, chiar atunci când ne rugăm singuri, din moment ce ne legăm cu Dumnezeu, ei bine, Dumnezeu înseamnă colectivitatea, imensitatea, este totul. Ne apropiem totuși, dar ceva mai lent, mai puțin eficace, este necesar un timp mai îndelungat. În timp ce această metodă, dacă o folosim, dacă o aplicăm, ea se apropie mult mai rapid de ceea ce este adevărat: imensitatea, colectivitatea, măreția, cosmosul, Dumnezeu, totul.

Dacă trebuie acum să analizăm... Pentru că unii își pot spune: „Dar de ce să ne rugăm acum, să ne legăm de Dumnezeu, când ne-am putea găsi ceva de făcut, am putea trăi, am putea mânca, bea, fără să ne rugăm lui Dumnezeu ?” De altfel, v-am ținut deja conferințe despre acest lucru. Am analizat foarte bine această mentalitate: acești oameni se opresc numai

asupra laturii biologice, foarte joase, animalice. Cerul a permis chiar și animalelor, care nu știu să se roage, să trăiască, să mănânce.

A ști să te rogi, a ști să ceri, a te lega, a medita, a contempla, constituie un proces superior vitalității, animalității sau a laturii biologice, al celei vegetative. Este un grad superior ce se găsește în suflet și în spirit, și în acel moment primim lucruri pe care animalele nu le pot primi, iar plantele și mai puțin. Acest lucru nu l-au înțeles oamenii. Dacă ei doresc să rămână la nivelul laturii animalice, pot mânca, pot bate, pot munci, câștiga bani. Desigur, este adevărat, este posibil, dar ei nu vor poseda alte calități, alte bucurii, alte satisfacții, alte descoperiri, lucruri cu adevărat remarcabile ! Ei vor fi lipsiți de acestea. De ce ? Este normal, ei nu gândesc, nu se preocupă, nu se dezlănțuie, nu dezvoltă deloc anumite chakre, anumite celule, anumite puteri, și de aceea ei rămân foarte jos la nivelul animalelor, al oamenilor obișnuiți. În vreme ce, aceia care înțeleg acum ce înseamnă să te rogi, să te legi de Domnul, ei știu, este limpede... fiindcă Dumnezeu este ființa perfectă, cea mai completă, cea mai inteligentă, cea puternică, omniscientă, El posedă totul. Iar nouă ne lipsesc de exemplu pacea, bucuria, fericirea, împlinirea, forța, sănătatea; acestea ne lipsesc deseori fiindcă am coborât prea jos pe pământ. Suntem obligați să ne certăm, să luptăm, să ne aflăm în condiții atât de dificile, de jalnice, nu putem avea ceea ce Domnul posedă. Dar legându-ne de El, dacă avem multă iubire, dacă avem multă voință, concentrare, dacă putem vibra la o lungime de undă care să se apropie de cea a Domnului, fiindcă Dumnezeu vibrează deopotrivă, El propagă lucrurile; deci, dacă ajungem să ne gândim la El, Închipuindu-ne că Îl păstrăm, că Îl iubim, creștem atunci nivelul vibrațiilor sufletului nostru, al spiritului nostru, al intelectului nostru, și în acest fel ajungem să captăm ceva ce emană din Dumnezeu. Altminteri, nu vom ajunge deloc să primim, să captăm, să profităm, să folosim, și vom deveni niște „tipi sărmani”; vom hoinării mereu în noapte, printre tristeți, necazuri, decepții, fără a avea nici pacea, nici bucuria, nici împlinirea. Iată de ce Marii Maeștri ai antichității, care cunoșteau aceste lucruri, au instruit omenirea: pentru a putea obține ceea ce îi lipsește acum, ea trebuie să se lege de Dumnezeu. „Da, dar cine dorește, care este independent, orgolios, încrezut, nu vrea să asculte, nu vrea să roage, fiindcă nu are nevoie...” Ei bine, el va fi lipsit, se va găsi mereu în mijlocul certurilor, al disputelor, al violențelor, al neplăcerilor, în latura negativă, și într-un sfârșit se va otrăvi, va dispărea, fiindcă există legi, legi îngrozitoare. Când ne comportăm astfel, ne ciocnim de anumite legi, de anumite forțe, de anumite entități, și după aceea dispărem.

Dragii mei frați și surori, cel mai important lucru pentru noi, cel mai folositor, cel mai eficace, singurul de care avem nevoie este acela de a ne obișnui, chiar dacă nu ne place. Desigur, la început nu ne va place; dar apoi nu ne vom putea lipsi de el; vor exista clipe când vom plânge de

bucurie, de dilatare, de fericire, când vom trăi extazul; fiindcă există momente în viață în care vibrăm ceva mai bine, mai armonios, am rezolvat anumite probleme, ne apropiem puțin de viața de lumină, de iubire, de bunătate. În acel moment, întreaga noastră ființă vibrează diferit, altfel, și ne apropiem din ce în ce mai mult de acele emanații, radiații celeste. Apoi putem trăi extazul asemenea multor sfinți și profeți. Când ne aflăm în extaz există alte lucruri ce se trzesc în ființa noastră. Este latura cauzală, latura budică, latura atmică. Iar latura cauzală posedă întreaga cunoaștere, latura budică întreaga fericire, iar latura atmică întreaga putere, începem să înțelegem lucrurile, începem să putem să le facem, ne aflăm în fericire, în împlinire, fiindcă am dorit, am hotărât să vibrăm la unison. Trebuie deci să ne obișnuim... știind că astfel este mult mai bine !...

Dar dacă ascultăm numai de propria plăcere, de propria simpatie, de propria antipatie, de propriile atracții, deseori nu putem aprecia îndeajuns lucrurile celeste, divine. Preferăm mai degrabă lucrurile fizice, astrale, sexuale, apetisante, și ne vom petrece întreaga viață în aceste regiuni. Dar pentru a căuta în celelalte regiuni mult mai subtile ceea ce avem nevoie, adică pacea, forța, puterea, sănătatea, lumina, cunoașterea, știind, judecând, înțelegând că este mult mai bine acum să ne putem detașa, să îndepărtăm, să eliminăm puțin această atitudine ce este atât de dezvoltată la noi, aceea de a rămâne aproape întreaga viață în lucruri ce ne descompun, ne îmbolnăvesc, ne fac atât de urâți și de inexpresivi.

Trebuie să ne decidem acum, deși aceasta ne displace. Iar atunci când înțelegem, când judecăm, primim deseori, acceptăm lucruri foarte amare, foarte neplăcute, și ne vindecăm. Dacă oferiți unui copil chinină, el o va respinge fiindcă este foarte amară. Dar acela care înțelege că această amărăciune este atât de folositoare împotriva febrei, o înghite, deși este amară. De ce ? Fiindcă înțelegerea supraveghează lucrurile. Iată de ce este bine să nu fim atât de satisfăcuți, să ne placă ceea ce iubim, ceea ce ne atrage, ci să judecăm mereu, să judecăm utilitatea, nocivitatea, rezultatele, consecințele. Iar cu judecata, cu inteligența, cu înțelepciunea ne putem obișnui. Dar eu constat că suntem atât de obișnuiți să satisfacem numai ceea ce ne place, acele lucruri de care suntem atrași, dar fără să ne gândim dacă este nociv, folositor, agreabil, educativ. Nu, nu există nici o judecată. << Eu sunt mulțumit fiindcă îmi place așa; îmi place fiindcă este dulce, este miere >>. Fără a judeca. Iată de ce în Învățământ ni se cere să judecăm mult, să judecăm ceva mai mult și din când în când să înlocuim anumite plăceri cu alte plăceri ce ne aduc toate binecuvântările. Atât timp cât nu am reușit aceasta, vom auzi aceleași lucruri. Atât timp cât nu ne-am hotărât să ne detașăm puțin... fiindcă suntem atât de atașați de lucrurile vechi, iar acestea ne fac să putrezim, să fermentăm. Vă asigur că, dacă tot ceea ce sufletul, spiritul nostru își doresc nu se găsea în

Domnul, nu se mai merita să mergem la răsăritul soarelui, să ne rugăm, să medităm, să contemplăm, și mai ales să ne identificăm. Nu mai merita deloc. Dar din fericire, totul se află aici, viitorul nostru, tot ceea ce căutăm. Ce căutăm ? Din veșnicie, noi căutăm numai fericirea, bucuria, sănătatea, nemurirea, împlinirea. Ce căutăm din punct de vedere intelectual ? Să înțelegem, să cunoaștem, ca totul să fie clar; este intelectul ce vrea să știe tot. Dar inima ? Ea iubește, vrea să fie iubită, vrea să iubească, să fie iubită, aici își găsește bucuria, fericirea. Este normal, natural, noi toți suntem așa. Chiar și cei mai dezmoșteniți doresc mereu să știe. De exemplu, cineva a cumpărat un bilet la loteria națională; el vrea să știe dacă va câștiga ! Oricine dorește să știe ceva, mai ales soțiile despre soții lor; soțiile doresc mai ales să știe dacă soții le iubesc, dacă nu le înșală, dacă nu au amante. Ele doresc să știe, și cum adesea nu sunt clarvăzătoare, merg la ghicitori în cărți, la radiesteziști, la clarvăzători, și adesea acești clarvăzători sunt cauza tuturor nenorocirilor... Dar voința ce cere ? Ea cere să facă, să creeze ceva, să acționeze: mișcarea. Iată cele trei lucruri pe care noi le cerem din veșnicie. Ei bine, nu le putem obține dacă nu suntem brânșați la Centrală. Oamenii sunt atât de departe, atât de departe de a se opri, pentru a descifra, a înțelege tot ceea ce se petrece în viața zilnică, tot ceea ce se petrece cu noi, în jurul nostru, cum merg lucrurile. Nu, nu, ei nu sesizează. Există acum o întreagă știință ! Priviți, apăsați pe un buton și apare lumina; dacă apăsați pe un altul apare căldura; apoi un alt buton și apare mișcarea, apar radiatoarele, ventilatoarele... Oare s-au preocupat să cunoască, să înțeleagă că există în acest caz o întreagă știință ? De unde apare această lumină, această căldură, această forță ? De la o centrală. Nimic nu merge dacă nu suntem brânșați la această centrală. Trebuie deci să ne brânșăm. Acum este limpede: există o centrală de unde vine totul, și dacă uităm să ne brânșăm, lămpile nu mai luminează, nu mai vedem clar, ne vom înșela; căldură nu există, vom îngheța de frig; iar mișcarea nu există nici ea, vom fi anchilozăți, lipsiți de viață de mișcare. Totul vorbește, totul ni se explică, totul ne ghidează în viață, dar noi nu observăm. Este stupefiant acest lucru !

V-am spus ce este o legătură. Da, o legătură. Dar oamenii sunt departe de a ști, de a înțelege ce reprezintă o legătură, și legăturile ce ne leagă. Ce știință se află în spatele legăturilor ! Cum să te legi, să te dezlegi, cum să tai legătura, să te eliberezi; și ceea ce ne leagă și ce ne leagă din nou. Oh, la, la, legături, legături, legături. Dar ce sunt firele de păr ? Sunt niște legături. Dar cum nu am astăzi destul timp să vă explic totul, veți găsi toate acestea în cărți.

Nu trebuie să mai așteptați, atunci când sunteți cinci, zece minute cu mine, că vă voi putea explica totul: cum să vă vindecați, cum să fiți fericiți, cum să vă găsiți cea mai bună soție, cum să aveți copii celești. Nu

este posibil. Trebuie acum să începeți să lucrați. Aș dori să vă explic multe lucruri. Cum am făcut astăzi: colectivitatea. Numai această singură imagine a colectivității rezolvă atâtea probleme. Dacă oamenii nu s-ar fi detașat atât de mult, nu s-ar fi izolat într-atât, n-ar fi devenit atât de personali, lucrând numai pentru ei înșiși, rezolvându-și propriile probleme, și s-ar fi ocupat de colectivitate, de fraternitatea universală, de imensitate, ar fi fost obligați să-și schimbe comportamentul, fiindcă colectivitatea vă obligă. Asemenea unora care spun: << Oh, mie nu-mi place colectivitatea, fraternitatea, mă simt mai bine singur acasă, fiindcă așa fac ceea ce vreau. >> Poate că ceva este adevărat, putem face multe lucruri, chiar să ne plimbăm în capod întreaga zi fără să ne spălăm, sau chiar să dormim întreaga zi. Da, există multe preocupări atunci când ești singur. Da, dar nu suntem foarte atenți, nu ne supraveghem comportamentul, adică aspectul facial, machiajul, îmbrăcămintea. Da, aceste lucruri nu se cunosc. În timp ce în colectivitate, suntem obligați să ne schimbăm puțin, să ne îndreptăm, să fim mai curați, mai parfumați, mai bine îmbrăcați și să nu comitem anumite lucruri și fapte, să strigăm, să urlăm, ci să fim înțelepți, cumpătați. De ce ? Pentru a câștiga aprecierea celorlalți. Observați deci că, numai această idee a colectivității lucrează deja asupra noastră pentru a ne ameliora. Dar nu am învățat toate acestea, nu le-am înțeles ! Nici măcar în psihologia modernă nu s-a explicat că viața colectivă ne schimbă, ne ameliorează; în acel moment suntem obligați să acționăm așa cum trebuie, să surâdem altfel, să privim altfel, să nu îi deranjăm pe ceilalți, fiindcă atunci primim lovituri, putem fi alungați. Cunoscând aceste lucruri, încercăm să ne ameliorăm în colectivitate. Iată de ce am spus: << Aceia care nu iubesc colectivitatea, care nu iubesc Fraternitatea... vor fi niște proști deși citesc cărți, desenează, lucrează. Ei sunt limitați. Chiar și în muzică, în pictură, în literatură există limite. Da,

Există limite ! Vedem apoi tot felul de chiorăieli, lucruri deformatate, zgomotoase, lipsite de armonie, stridente. În timp ce în colectivitate, în Fraternitate, suntem obligați. Priviți ce progrese fac acum copiii din cauza Fraternității. Dar cum să înlăturăm aceste idei, această ideologie, această filozofie prostească ? Să ne îndreptăm, să ne ameliorăm, să ne perfecționăm... Ei bine nu, nu, nu, ținem așa mult să o facem, suntem fericiți și mulțumiți așa cum suntem, abrutizați, primitivi. Am întâlnit oameni care erau mândri de ei înșiși, erau animale preistorice, niște dinozauri. Dar erau mulțumiți. Dar cum se face că acești dinozauri au dispărut, mamuții, ptirodactilii de asemenea. Da. Cum au dispărut ? Nu se știe încă. Există atâtea presupuneri, imaginații, dar n-au ajuns încă să descopere de ce au dispărut. Acum au descoperit că a căzut ceva din cer, un meteorit atât de mare, de imens, care a produs atâta praf încât a întunecat soarele și nu a mai existat de loc căldură, ci numai frig; au

dispărut și plantele, nu mai exista deloc hrană pentru acele animale preistorice. Iată explicația științifică. Cum ea nu știe, cum nu a descoperit, ea a inventat acum... ceva care a căzut din cer. Eu nu cred așa ceva. Cum se face că natura a trimis niște șoricei... niște șoricei care urcau pe... și ei l-au omorât apoi. Niște șoricei care nu se puteau apăra ! Ei se puteau apăra numai în fața celor mari. Dar cinești ! Ei se gândesc numai să sperie omenirea, să o tulbure, să o neliniștească, să o înbolnăvească. Ei nu observă că în aceste îndoieli, sănătatea sistemului nervos se distruge. Ei ceează acum monștri. Mai ales în Anglia, existau niște filme... niște monstruozi ! Aici se poate observa ce imaginație există în cinema. Monștri care nu au fost văzuți niciodată și care nu au existat vreodată. Ei au fost creați de oameni. Fiindcă oamenii sunt niște monștri superiori acelor monștri. Dar ei au ajuns să îi creeze. Iar mulțimea, rămâne desigur neliniștită, îngrijorată. Se pare că aceasta prelungește viața și ameliorează sănătatea. De ce se îndreaptă cineștii în această direcție ? Fiindcă au văzut că mulțimii îi plac aceste lucruri, îi place să fie perturbată, tulburată, să se afle în aceste stări negative, neliniștitoare, îngrozitoare și cum nu caută decât câștigul material, ei exploatează acum frica, temerea, oferind lucruri înspăimântătoare. Și nimeni nu se sesizează de toate acestea. Câte maladii nervoase există acum ? Iar oamenii nu știu de unde apar. Ele vin adesea de la cinema... Desigur, și de la modul în care iubim, în care ne hrănim, în care respirăm... Dar există o parte ce apare din cauza acestor filme. Eu v-am explicat de ce jurnaliștii au observat că din zece oameni nouă preferă să citească articole dezgustătoare, pline de mizerii, de murdării, de crime mârșave. Ei se desfată citind toate acestea, mai ales portăresele ! Ei bine, dacă citești așa ceva întreaga viață, nu vei deveni nici înger, nici vreo divinitate. Există chiar tendința de a-i imita pe acești gangsteri, criminali, făcând aceleași lucruri, fiindcă este contagios. De ce trebuie să ne hrănim mereu cu aceste excremente ? Nu mai există și altfel de hrană ? Observați că eu nu încetez să vă prezint cât de departe se află oamenii de înțelegere, ce este minunat, încântător, divin, pentru a se hrăni, a respira, a contempla, în sfârșit, pentru a se umple cu lucruri divine, celeste. Ei bine, nu. Eu vă spun mereu că cei mai mulți oameni, desigur există mulți alții care fac contrariul, continuă să se hrănească, să se alimenteze, cu lucruri cu adevărat deplorabile, nu m-ați crezut la început, fiindcă nu erați la curent cu toate aceste greșeli, cu toate aceste lucruri ce există și sunt considerate normale. Eu vreau să vă arăt că ceea ce este natural după unii, ceea ce este normal, frumos, estetic, nu este la fel de normal și estetic după alte eșantioane, după alte criterii, alte cazuri, alte obiecte. Nu gândeați așa. Trebuie să ieșiți acum din această situație !

Un frate îmi spunea ieri: << Maestre, este curios faptul că încercând să explic anumite lucruri altora, ajung eu însumi să le înțeleg mai bine. Da, eu am descoperit demult acest fapt. De ce, eu, care eram cel mai mare

leneș, cel mai mare idiot, cel mai prost, da, un țâcnit, un neexpresiv, un zănatic, am început să vorbesc, ca să depășesc această situație, am început să povestesc altora. Și am observat apoi că înțelegeam mai bine lucrurile. Da, există aici ceva adevărat. Acum toată lumea va spune: Am înțeles, am înțeles ! Vom deschide o școală ca să îi instruiem pe oameni. Ah, ah, cum am fost înțeles ! La început, încercați cu câțiva prieteni și apoi, dacă aveți rezultate bune, cine vă împiedică să deschideți o școală ? Dar este bine ca înainte de a deschide această școală să vă pregătiți ceva mai mult, ani în șir – zece, douăzeci, treizeci, patruzeci – Apoi ? Doamne ! Atunci nici măcar Cerul nu va fi supărat pe voi. Dar așa, după ce ați citit trei sau patru cărți și deschideți o prăvălie... vă veți pregăti mari decepții. Fiindcă vor veni oameni calificați, erudiți, care vor pune întrebări la care nu veți putea răspunde, vă veți compromite astfel și veți închide prăvălia. De aceea este mai bine... Dar cum acești oameni nu gândesc, nu știu, nu prevăd cum va fi dacă deschid o prăvălie, ei se gândesc că vor triumfa, că vor fi pe culme. Apoi, vor mânca, vor bea, vor primi bani, vor fi invitați, găzduiți și hrăniți. Da, pentru o vreme. De ce ? Pentru că mulțimea este prea proastă. Spuneți-le că sunteți Mahomed, ei vă vor crede: profetul Mahomed a revenit. Spuneți-le că sunteți Iisus. Ei vă vor crede ! S-a întâmplat în America ! A existat un Iisus și apoi au apărut mici Iisuși, cu sutele. Pentru că au existat femei care doreau să aibă un mic Iisus. Ei au crezut că era Iisus. Vă spun toate acestea pentru a vedea că mulțimea este prea proastă, ea crede orice, dar niciodată adevărul. Minciunile, da. Adevărul o sperie. Trebuie să vă pregătiți. Rețineți numai acest lucru: dacă într-adevăr nimic nu merge, nici sănătatea, nici afacerile, nici problemele cu copiii, cu soția, cu vecinii... nimic nu mai merge, și ați încercat totul: toate medicamentele, toți doctorii, toate metodele, chiar și chineziterapia... talasoterapia, nu mai este nimic de făcut... Există acum această metodă, să doriți să vă legați cu Tatăl nostru Ceresc. Iată mijlocul cel mai eficient, cel mai puternic. Dar și aici există o adevărată știință: cum să faci pentru a obține rezultate ? Pentru că există mulți care se roagă și nu au rezultate. Ei nu primesc nimic. De ce ? Pentru că acest lucru depinde și de ceea ce cereți. Dar atunci când cereți, oare dați ceva ? Ah, nu vă gândiți niciodată că trebuie să dați ceva. Nimeni printre credincioși nu se gândește decât să primească, dar trebuie să dai. Ei bine acest lucru există peste tot. Nu s-a văzut, nu a fost descifrat. Zilnic, atunci când mergeți prin magazine, cereți ceva și vi se dă. Dar când vi se cere și vouă ceva, trebuie să dați ceva. Nu știu cum se numește acest lucru, dar există totuși ceva de dat. Și de ce n-ar exista și în acest caz...? De unde a venit această idee ? Doriți să fiți iubiți. Da, dar nu ați învățat să iubiți. A iubi înseamnă a da, veți fi iubiți. Nici în acest caz nu s-a înțeles mare lucru. Există și soți care își chinuie soțiile; ele sunt bătute, pentru a fi iubite credincioase. Oare ce cunosc acești oameni ? Ei nu știu nimic. Ei se

gândesc că pot forța iubirea, că pot fi violenți cu o persoană pentru a primi iubirea. Dacă ar fi știut măcar că iubirea este ceva ce nu poate fi violentat. Există doar un singur mod pentru a o obține: dăruind iubire, iubind, veți fi iubiți. Este singurul lucru adevărat. Iar aceia care doresc să fie iubiți fără a învăța cum să iubească, sunt foarte nefericiți, eu i-am observat. Își smulg părul, plâng. Iar pentru a fi liberi (există o întregă conferință despre acest lucru), pentru a fi fericiți, mereu destinși, mereu împliniți, nu trebuie să așteptați și să cereți să fiți iubiți. Altfel deveniți sclavi, dependenți de persoana respectivă. Iar dacă această persoană nu a venit, nu v-a privit astăzi deloc, plângeți. Pentru că așteptați. Vă întrebați: “De ce nu a venit duminică ?”, și vă măcinați ! Este foarte răspândit acest fapt de a cere să fii iubit ! Dacă doriți să fiți liberi, liberi și fericiți, iubiți, iubiți, iubiți și nu așteptați să fiți iubiți, pentru că iubirea voastră vă va împlini, vă va face fericiți, independenți și liberi și veți fi peste tot, nu veți mai depinde niciodată de nimeni. Fiindcă iubiți, iubiți, iubiți și această iubire este atotputernică, vă împlinește. În timp ce, dacă așteptați, dacă cereți, nu mai sunteți liberi, sunteți dependenți. De ce oamenii nu au înțeles acest lucru ? Adevărul este că există mulți care așteaptă să fie iubiți de către partenerii lor. Dar iubitul este uneori obosit, uneori a găsit pe altcineva..., nu o “mătușică”, nu, nu... Eu nu pronunț cuvântul << tipă >>, nu, niciodată ! M-ați auzit spunându-l ? Mereu îl auzim spus la televizor. Iar la televizor devenim adesea triavili. Există artiști care folosesc fără încetare cuvinte obscene. Și există tinere care vorbesc așa, fete foarte frumoase ! În realitate, vedeți voi, ele își pierd din frumusețe; pronunțând asemenea cuvinte, ele nu mai sunt la fel de frumoase. Iată mari adevăruri. De ce nu reușiți să vă detașați, să iubiți ! Fiindcă această iubire vă va face atât de împliniți, încât nu veți mai avea nevoie de iubirea altora. Ne întrebăm: ce este această iubire, care vă va murdări, adesea vă va otrăvi. Ea vă va da câteva gădilături. Și cum căutați aceste gădilături, le veți avea. Dar apoi, gădilăturile se vor transforma...în zgârieturi, sunteți zgâriați cu unghii lungi de un metru... Ei de, dragii mei frați și surori, atunci când nu sunteți bine dispuși... brânșați-vă. Dar voi nu vă gândiți la acest lucru ! Mergeți la cinematograful sau la restaurant pentru a vă distra, sau pentru a îneca necazul în băutură, gândiți-vă că supărarea a dispărut. Dar iată că supărarea a crescut.

...Cum era cântecul ? Plăcerea iubirii... ah da, plăcerea iubirii durează o clipă, dar supărarea cauzată de iubire durează o veșnicie. Pentru că oamenii repetă și cântă mereu folosind vechi noțiuni ale iubirii. Dar dacă vă hotărâți acum să o înțelegeți conform Învățămintului, veți vedea, veți străluci precum soarele, mai întâi, în interior și apoi, chiar în exterior. De ce nu vreți să vă schimbați ? Pentru că nu credeți în eficiența a ceea ce vă povestesc. Este verificat, dragii mei frați și surori, este dovedit, este verificat de mii de ori. Luați cazul meu. Eu spuneam: << De ce eu nu

aștept ca alții să mă iubească ? >> Bineînțeles, dacă din când în când mi se întâmplă... este plăcut, da, acest lucru nu poate fi negat. Dar eu, în mod conștient, nu aștept, nu mă bazez pe acest lucru. Eu nu mă gândesc decât să iubesc, să iubesc, să iubesc neîncetat întreaga mea viață, din ce în ce mai bine. De ce ? Pentru că iubirea mea îmi aduce totul. Da, dacă ar trebui acum să mă bazez pe alții... Din păcate, i-am văzut, sunt atât de ocupați, sunt angajați, au alte lucruri care îi preocupă, nu se va schimba.

Un minut de meditație.